

תת"ע (ירושלים) 3681-05-23 - אילן שמלאשוילי נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 3681-05-23 - אילן שמלאשוילי נ' מדינת ישראלשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 3681-05-23

אילן שמלאשוילי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[01.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 05.06.2023.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 50251480880 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 26.04.2023 של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע בתקופה העולה על שנתיים לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961.

3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו קנס בסך 3000 ₪; פסילה לתקופה של 24 חודשים; פסילה על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים. טענות הצדדים

4. המבקש טען כי הינו נעדר יכולות כלכליות וכי הוא גר בגפו במחסן. עוד טען כי העונש שהוטל עליו הינו עונש חמור המהווה עיוות דין.

5. לטענת המבקש, אם לא תתקבל הבקשה לביטול פסק הדין, יש לאפשר לו לחדש את רישיון הנהיגה בזמן הפסילה.

6. לטענת המשיבה המבקש לא הציג כל טעם מוצדק לכך שלא התייצב לדיון או לעניין ביצוע העבירה עצמה ועל כן יש לדחות את הבקשה. לטענת המשיבה מדובר בעונש מידתי בהתחשב בעובדה שרישיון הנהיגה של המבקש פקע בשנת 2011 וכי אין לאפשר לו לחדש את רישיון הנהיגה בזמן הפסילה.

דיון

7. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
12. המבקש קיבל את ההזמנה לדיון ולא פירט סיבה כלשהי לאי התייצבותו לדיון.
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
15. המבקש לא העלה טענה לעניין ביצוע העבירה המקימה חשש לעיוות דין.
- יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהרות של ממש. (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).
16. לעניי חומרת הענישה אני סבורה כי העונש שהוטל על המבקש הינו סביר ומידתי ואינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת, תוך שנלקחה בחשבון תקופת פקיעת הרישיון הארוכה של 12 שנים.
17. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. יחד עם זאת, לפני משורת הדין מצאתי לאפשר למבקש לפעול לחידוש רישונו במשרד הרישוי בתום שנה מיום שיחל לרצות את הפסילה שהוטלה עליו, אך לא לקבל רישיון עד תום תקופת הפסילה.
- שיהיו בהגשת הבקשה
18. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי של כשנה מיום מתן פסק הדין וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה סיון תשפ"ד, 01 יולי 2024, בהעדר הצדדים.